

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Golub Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Golub către Anatolii Golub privind împărțirea cotelor-părți ideale, constatarea faptului aflării în posesiune și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Golub Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 01 aprilie 2015, Golub Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Golub Anatolii privind împărțirea cotelor-părți ideale, constatarea faptului aflării în posesiune și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că s-a aflat în căsătorie cu Golub Anatolie din 10 ianuarie 1995, dar de facto au conviețuit în familie până în anul 1998.

După înregistrarea căsătoriei, i-a perfectat lui Golub Anatolie viză de reședință în apartamentul său de pe adresa mun. Chișinău, str. Timuș, 56 ap. 5, care este compus din două odăi, iar la 17 martie 1998 apartamentul a fost privatizat de către Golub Maria și Golub Anatolie.

La data de 04 februarie 2000, Golub Anatolie și-a retras viza de reședință din ap. 5 de pe str. Timuș, 56, fapt confirmat prin certificatul din 07 mai 2010, eliberat de Ministerul Dezvoltării Tehnologiilor Informaționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2007, căsătoria dintre Golub Maria și Golub Anatolie a fost desfăcută.

La data de 23 aprilie 2000, dânsa a depus cerere, la Comisariatul de Poliție sect. Centru, pentru a iniția procedura de căutare a fostului soț, dat fiind faptul că nu era cunoscut locul aflării acestuia.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 decembrie 2010, s-a admis cererea de chemare în judecată a Mariei Golub, Golub Anatolie fiind declarat dispărut fără veste.

Începând cu anul 1999, adică timp de 16 ani, a locuit în apartament de una singură, achitând toate plățile comunale și impozitele respective, timp de 16 ani cu bună-credință a posedat și posedă sub nume de proprietar a bunului imobil, ce-i aparține lui Golub Anatolie și din aceste motive consideră că a dobândit dreptul de proprietate asupra acestui imobil.

Prin hotărârea judecătoreii Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Golub Maria a fost admisă parțial; s-au determinat cotele-părți ideale din apartamentul nr. 5 din str. Timiș, 56, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100202.111.02.005, după cum urmează: 1/2 cota-parte după Golub Maria; 1/2 cota-parte după Golub Anatolie. În partea pretențiilor Mariei Golub privind constatarea aflării în posesiune, timp de 15 ani și recunoașterea dreptului de proprietate în baza uzucapiunii imobiliare a 1/2 cote-părți din apartamentul nr. 5 de pe str. Timiș, 56, mun. Chișinău, ce-i aparține lui Golub Anatolie, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Golub Anatolie în beneficiul Mariei Golub taxa de stat în mărime de 100 lei (o sută lei).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Golub Maria și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 25 ianuarie 2017, Golub Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să-i fie satisfăcute pretențiile integral.

În motivarea recursului, invocând prevederile art. 332 Cod civil, a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Golub Maria, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurenteii Golub Maria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Golub Maria.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas